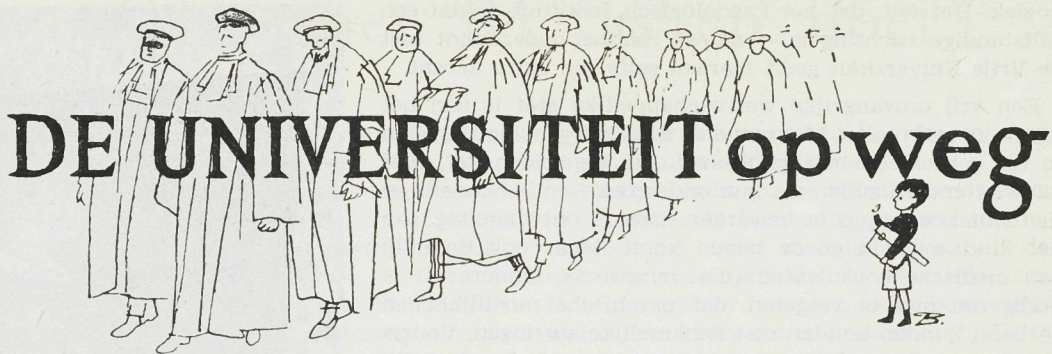
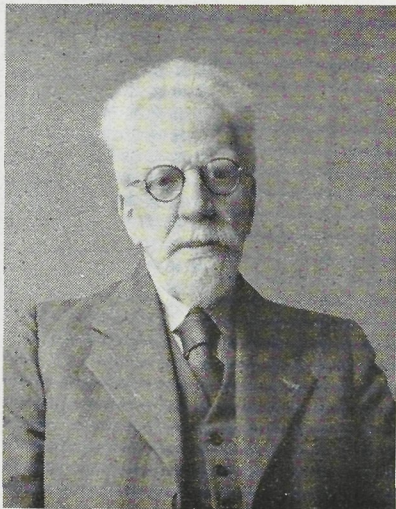

Prof. dr. F. W. Grosheide 80 jaar

Zaterdag 25 november heeft prof. dr. F. W. Grosheide zijn tachtigste verjaardag mogen vieren. Hij is ruim veertig jaar aan onze universiteit verbonden geweest: van 1912 tot 1953 heeft hij de nieuw-testamentische vakken gedoceerd. Behalve als nieuw-testamenticus is prof. Grosheide bekend door zijn

arbeid voor en in het Nederlands Bijbelgenootschap, waarvan hij algemeen voorzitter is geweest. Trouwens, zijn relaties daarmee heeft hij nog niet verbroken; hij maakt nog deel uit van de commissie voor de herziening van de nieuwe vertaling van het Nieuwe Testament. Toen wij verleden jaar verslag uitbrachten van een gesprek met de bejaarde hoogleraar, schreven we: „.....dat kwieke, dat vieve is er nog!” Dat blijkt uit zijn voortdurende werkzaamheden en dat weten Amsterdammers, die hem 's zondags de trap in de Buiten Amstel-kerk zien opgaan, naar zijn vaste plaats op de gaanderij, en die hem — soms — van zijn woning aan de Ceintuurbaan zien wandelen naar het Stedelijk Museum. Want prof. Grosheide is ook een minnaar van de beeldende kunst, — en ook dát houdt hij op zijn hoge leeftijd nog bij.

Naar New Delhi

Prof. dr. G. C. Berkouwer heeft enige weken zijn colleges niet kunnen geven. Hij was als waarnemer van de gereformeerde kerken tegenwoordig op de derde vergadering van de Wereldraad van Kerken in de Indiase hoofdstuk New Delhi.

Vervolg van pag. 3
zelfs dan zijn woorden en raadgevingen. Hij was in en onder alles een beminnelijke persoonlijkheid en een echte christen. Ik geloof niet, dat hij bepaalde vijanden heeft gehad. Men kreeg niet de kans boos op hem te worden. Toch had hij zijn eigen inzichten, waarvoor hij zonder aarzeling uitkwam. Hij schroomde niet zijn standpunt kenbaar te maken, maar ik herinner mij niet, dat hij daarbij ooit tekort schoot in het betrachten van het „suaviter in modo”, dat gewoonlijk ontwapenend werkt.

Zijn verschijning zullen wij voortaan onder

ons moeten missen. Hij zal werkelijk worden gemist, in vele kringen; ik denk in het bijzonder ook aan de eindexamens van gymnasia en lycea, waarbij hij als een graaggeziene en hooggewaarde gecommitteerde dienst deed. Vooral de Vrije Universiteit heeft in hem veel verloren. Hij was een vriend, die ook haar feilen opmerkte en, waar het pas gaf, noemde. Hij wist zich één met de brede schare van vrienden, die rondom onze universiteit staan, één in de diepe zin van het woord, geestelijk één.

D. N.